

בראשית / וישלח

פָּנָיו וְהוּא לֵן בְּלִילָה-הַהוּא
 כג כַּמְּחֵנָה: וַיִּקֶּם | בְּלִילָה הוּא
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת-שְׁתֵּי
 שִׁפְחֹתָיו וְאֶת-אֶחָד עֶשֶׂר יַלְדָּיו
 כד וַיַּעֲבֵר אֶת מַעֲבַר יַבֵּק: וַיִּקַּח
 וַיַּעֲבֵרם אֶת-הַנְּחָל וַיַּעֲבֵר אֶת-
 כה אֶשְׁרָלוֹ: וַיּוֹתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ
 וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֵלוֹת
 כו הַשְּׁחָר: וַיֵּרָא כִּי לֹא יִכַּל לוֹ
 וַיִּגַע בְּכַף-יָרְכּוֹ וַתִּקַּע כַּף-יָרְךָ
 כז וַיַּעֲקֹב בְּהַאֲבֹקוֹ עִמּוֹ: וַיֹּאמֶר
 שְׁלַחֲנִי כִּי עָלָה הַשְּׁחָר וַיֹּאמֶר
 לא לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ כִּי אִם-בְּרַכְתָּנִי:
 כח וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֶה-שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר
 כט יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר
 עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל
 ל כי-שָׂרִית עַם-אֱלֹהִים וְעַם-
 ל אַנְשִׁים וַתּוֹכַל: וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב
 וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר
 לְמַה זֶה תִּשְׁאַל לְשִׁמִּי וַיְבָרֶךְ
 לא אֹתוֹ שֵׁם: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם
 הַמָּקוֹם פְּנִיָּאל כִּי-רָאִיתִי
 אֱלֹהִים פָּנִים אֶל-פָּנִים וַתִּנְצַל
 לב נַפְשִׁי: וַיִּזְרַח-לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כְּאֲשֶׁר
 עָבַר אֶת-פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ
 לג עַל-יָרְכּוֹ: עַל-כֵּן לֹא-יֵאָכְלוּ
 בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-גִּיד הַנֶּשֶׂה
 אֲשֶׁר עַל-כֵּף הַיָּד עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה כִּי נִגַע בְּכַף-יָרְךָ יַעֲקֹב
 לג א בְּגִיד הַנֶּשֶׂה: וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו

פָּן-יָבֹוא וְהִפְנִי אִם-עַל-בָּנִים:
 יג וְאֵתָה אִמְרַת הַיֵּטֵב אִיטִיב
 עֲמָךְ וְשִׁמְתִי אֶת-זִרְעָךָ כְּחֹל
 יד הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִסְפָּר מִרֵּב: וַיֵּלֶן
 שֵׁם בְּלִילָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן-
 הַבַּא בִּידוֹ מִנְחָה לַעֲשׂוֹ אַחִיו:
 טו עֲזִים מֵאֲתָנִים וְתִישִׁים עֲשָׂרִים
 רְחִלִּים מֵאֲתָנִים וְאִילִים
 טז עֲשָׂרִים: גְּמָלִים מִיַּנְיֻקוֹת
 וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פְּרוֹת אַרְבַּעִים
 וּפְרִים עֲשָׂרָה אֲתַנֹּת עֲשָׂרִים
 יז וְעִירִם עֲשָׂרָה: וַיִּתֵּן בִּיד-עַבְדָּיו
 עֹדֵר עֹדֵר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-
 עַבְדָּיו עֲבְרוּ לִפְנֵי רוּחַ תְּשִׁימוּ
 יח בֵּין עֹדֵר וּבֵין עֹדֵר: וַיֵּצֵא אֶת-
 הָרִאשׁוֹן לֹאמֹר כִּי יִפְגְּשֶׁה עֲשׂוֹ
 אַחִי וַיִּשְׁאַלֶּה לֹאמֹר לְמִי-אַתָּה
 וְאָנֹכִי תִלְךָ וְלְמִי אֱלֹהֵי לִפְנֵיךָ:
 יט וְאִמְרַת לַעֲבָדֶךָ לַיַּעֲקֹב מִנְחָה
 הוּא שְׁלוּחָה לְאֹדְנִי לַעֲשׂוֹ
 כ וְהִנֵּה גַם-הוּא אַחֲרֵינוּ: וַיֵּצֵא
 גַם אֶת-הַשְּׁנַיִם גַּם אֶת-הַשְּׁלִישִׁי
 גַּם אֶת-כָּל-הַהֲלָכִים אַחֲרָיו
 הָעֹדֵדִים לֹאמֹר כְּדַבֵּר הַזֶּה
 תִּדְבְּרוּן אֶל-עֲשׂוֹ בְּמִצְאָכֶם
 כא אֹתוֹ: וְאִמְרַתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדֶּךָ
 יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי-אָמַר אֲכַפְּרָה
 פָּנָיו בְּמִנְחָה הַהִלְכַת לִפְנֵי
 וְאַחֲרֵי-כֵן אֵרְאֶה פָּנָיו אוּלַי
 כב וַיִּשָּׂא פָּנָיו: וַתַּעֲבֵר הַמִּנְחָה עַל-

וישלח יד וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לִפְנֵיו ס
 אֶל-עֲשׂוֹ אַחִיו אֶרְצָה שְׁעִיר
 ה שְׂדֵה אָדוּם: וַיֵּצֵא אֹתָם לֹאמֹר
 כֹּה תֹאמְרוּן לְאֹדְנִי לַעֲשׂוֹ כֹּה
 אָמַר עַבְדֶּךָ יַעֲקֹב עַם-לְבָן גְּרַתִּי
 ו וְאַחַר עַד-עֵתָה: וַיְהִי-לִי שׂוֹר
 וְחִמּוֹר צֹאן וְעַבְד וּשְׁפָחָה
 וְאֲשַׁלְּחָה לְהַגִּיד לְאֹדְנִי לְמִצְאָ-
 * ח זָן בְּעֵינֶיךָ: וַיִּשְׁבּוּ הַמַּלְאָכִים
 אֶל-יַעֲקֹב לֹאמֹר בִּאֲנּוֹ אֶל-
 אַחִיךָ אֶל-עֲשׂוֹ וְגַם הִלְךָ
 לְקִרְאָתָךְ וְאַרְבַּע-מֵאוֹת אִישׁ
 ח עִמּוֹ: וַיֵּרָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר
 לוֹ וַיַּחֲזֵן אֶת-הָעַם אֲשֶׁר-אֵתּוֹ
 וְאֶת-הַצֹּאן וְאֶת-הַבָּקָר
 ט וְהַגְּמָלִים לְשְׁנֵי מַחֲנֹת: וַיֹּאמֶר
 אִם-יָבֹוא עֲשׂוֹ אֶל-הַמַּחֲנֶה
 הָאֶחָת וְהִפְתּוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה
 * י הַנֶּשֶׂאֵר לְפִלִּיטָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 אֱלֹהֵי אַבִּי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי אַבִּי
 יַצְחָק יְהוֹה הָאֹמֵר אֵלָי שׁוּב
 לְאַרְצָךָ וְלִמְלֹךְתֶּךָ וְאִיטִיבָה
 יא עִמָּךְ: קִטְנֹתִי מִכָּל הַחֲסָדִים
 וּמְכַל-הָאֲמַת אֲשֶׁר עָשִׂית אֶת-
 עַבְדֶּךָ כִּי בְּמִקְלִי עִבְרַתִּי אֶת-
 הַיָּרְדֵן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לְשְׁנֵי
 יב מַחֲנֹת: הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אַחִי
 מִיַּד עֲשׂוֹ כִּי-יֵרָא אֲנֹכִי אֹתּוֹ

וירא והנה עשו בא ועמו
 ארבע מאות איש ויחץ את-
 הילדים על-לאה ועל-רחל
 ועל שתי השפחות: וישם את-
 השפחות ואת-ילדיהן ראשנה
 ואת-לאה וילדיה אחרנים
 ואת-רחל ואת-יוסף אחרנים:
 והוא עבר לפניהם וישתחו
 ארצה שבע פעמים עד-גשתו
 עד-אחיו: וירץ עשו לקראתו
 ויחבקהו ויפל על-צוארו
 וישקהו ויבכו: וישא את-
 עיניו וירא את-הנשים ואת-
 הילדים ויאמר מי-אלה לך
 ויאמר הילדים אשר-חנן
 רביעי ואלהים את-עבדך: ותגשן
 השפחות הנה וילדיהן
 ותשתחוין: ותגש גם-לאה
 וילדיה וישתחו וואחר נגש
 יוסף ורחל וישתחו: ויאמר
 מי לך כל-המחנה הזה אשר
 פגשתי ויאמר למצא-חן בעיני
 אדני: ויאמר עשו יש-לי רב
 אחי והי לך אשר-לך: ויאמר
 יעקב אל-נא אם-נא מצאתי
 חן בעיניך ולקחת מנחתי מיד
 פי על-כן ראיתי פניך כראת
 פני אלהים ותרצני: קח-נא
 את-ברכתי אשר הבאת לך פי-
 חנני אלהים וכי יש-לי כל

ב ויפצרו בו ויקח: ויאמר נסעה
 ג ונלכה ואלכה לנגדה: ויאמר
 אליו אדני ידע פי-הילדים
 רפים והצאן והבקר עלות עלי
 ודפקום יום אחד ומתו כל-
 ד הוצאן: ועבר-נא אדני לפני
 עבדו ואני אתנהלה לאטי
 לרגל המלאכה אשר-לפני
 ולרגל הילדים עד אשר-אבא
 טו אל-אדני שעירה: ויאמר עשו
 אציגה-נא עמך מן-העם אשר
 אתי ויאמר למה זה אמצא-חן
 טז בעיני אדני: וישב פיוס ההוא
 יי עשו לדרכו שעירה: ויעקב
 נסע סכתה ויבן לו בית
 ולמקנהו עשה סכת על-כן
 קרא שם-המקום סכות:
 ח ויבא יעקב שלם עיר ס
 שכס אשר בארץ כנען בבאו
 מפרץ ארם ויחץ את-פני העיר:
 יט ויקן את-חלקת השדה אשר
 נטה-שם אהלו מיד בני-חמור
 אבי שכס במאה קשיטה:
 כ ויצב-שם מזבח ויקרא-לו
 אל אלהי ישראל:
 לד^{חמישי} ותצא דינה בת-לאה
 אשר ילדה ליעקב לראות
 ב בבנות הארץ: וירא אתה שכס
 בן-חמור החוי נשיא הארץ
 ויקח אתה וישכב אתה ויענה:

ג ותדבק נפשו בדינה בת-יעקב
 ויאהב את-הנער וידבר על-לב
 ד הנער: ויאמר שכס אל-חמור
 אביו לאמר קח-לי את-הילדה
 ה הזאת לאשה: ויעקב שמע פי
 טמא את-דינה בתו ובניו היו
 את-מקנהו בשדה והחרש
 ו יעקב עד-באם: ויצא חמור
 אביו-שכס אל-יעקב לדבר
 ז אתו: ובני יעקב באו מן-
 השדה בשמעם ויתעצבו
 האנשים ויחר להם מאד כי-
 נבלה עשה בישראל לשכב
 את-בת-יעקב וכן לא יעשה:
 ח וידבר חמור אתם לאמר שכס
 בני חשקה נפשו בבתכם תנו
 ט נא אתה לו לאשה: והתחתנו
 אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת-
 י בנתינו תקחו לכם: ואתנו
 תשבו והארץ תהיה לפניכם
 שבו וסחריה והאחזו בה:
 יא ויאמר שכס אל-אביה ואל-
 אחיה אמצא-חן בעיניכם
 ב ואשר תאמרו אלו אתן: הרבו
 עלי מאד מהר ומתן ואתנה
 כ אשר תאמרו אלו ותנו-לי
 ג את-הנער לאשה: ויענו בני-
 יעקב את-שכס ואת-חמור
 אביו במרמה וידברו אשר
 ד טמא את דינה אחתם: ויאמרו

הנכר אשר בתכם והטהרו
 והחליפו שמלתיכם: ונקומה
 ונעלה בית-אל ואעשה-שם
 מזבח לאל הענה אתי ביום
 צרתי והי עמדי בדרך אשר
 הלכתי: ויתנו אל-יעקב את
 כל-אלהי הנכר אשר בידם
 ואת-הנזמים אשר באוניהם
 ויטמן אותם יעקב תחת האלה
 אשר עם-שכם: ויסעו והיו |
 חתת אלהים על-הערים אשר
 סביבותיהם ולא רדפו אחרי
 בני יעקב: ויבא יעקב לזוה
 אשר בארץ כנען הוא בית-אל
 הוא וכל-העם אשר-עמו: ויבן
 שם מזבח ויקרא למקום אל
 בית-אל כי שם נגלו אליו
 האלהים בברחו מפני אחיו:
 ותמת דברה מינקת רבקה
 ותקבר מתחת לבית-אל תחת
 האלון ויקרא שמו אלון בכות:
 וירא אלהים אל-יעקב עוד ס
 בבאו מפדן ארם ויברך אתו:
 ויאמר-לו אלהים שמה יעקב
 לא-יקרא שמה עוד יעקב כי
 אם-ישראל יהיה שמה ויקרא
 את-שמו ישראל: ויאמר לו
 אלהים אני אל שדי פרה ורבה
 גוי וקהל גוים יהיה מפקד

כל-זכר כל-יצאי שער עירו:
 כה והי ביום השלישי בהיותם
 כאבים ויקחו שני-בני-יעקב
 שמעון ולוי אחי דינה איש
 חרבו ויבאו על-העיר בטח
 כו ויהרגו כל-זכר: ואת-חמור
 ואת-שכם בנו הרגו לפי-חרב
 ויקחו את-דינה מבית שכם
 כז ויצאו: בני יעקב באו על-
 החללים ויבזו העיר אשר
 טמאו אחותם: את-צאנם
 ואת-בקרם ואת-חמריהם
 ואת-אשר-בעיר ואת-אשר
 כט בשדה לקחו: ואת-כל-חילם
 ואת-כל-טפם ואת-נשיהם
 שבו ויבזו ואת-כל-אשר
 ל בבית: ויאמר יעקב אל-
 שמעון ואל-לוי עכרתם
 אתי להבאישני בישוב הארץ
 בפנעני ובפרזי ואני מתי
 מספר ונאספו עלי והפוני
 לא ונשמדתי אני וביתי: ויאמר
 הכוונה יעשה את-אחותנו:
 להא ויאמר אלהים אל-יעקב קום
 עלה בית-אל ושב-שם ועשה-
 שם מזבח לאל הנראה אליך
 בברכה מפני עשו אחיך:
 ב ויאמר יעקב אל-ביתו ואל
 כל-אשר עמו הסרו את-אלהי

אליהם לא נוכל לעשות הדבר
 הזה לתת את-אחתנו לאיש
 אשר-לו ערלה פי-חרפה הוא
 לו: אך-בזאת נאות לכם אם
 תהיו כמנו להמל לכם כל-
 זכר: ונתנו את-בנותינו לכם
 ואת-בנותיכם נקח-לנו וישבנו
 יז אתכם והיינו לעם אחד: ואם-
 לא תשמעו אלינו להמול
 ולקחנו את-בתנו והלכנו:
 יח ויטבבו דבריהם בעיני חמור
 יט ובעיני שכם בן-חמור: ולא-
 אחר הנער לעשות הדבר פי
 חפץ בבת-יעקב והוא נכבד
 כ מכל בית אביו: ויבא חמור
 ושכם בנו אל-שער עירם
 וידברו אל-אנשי עירם לאמר:
 כא האנשים האלה שלמים הם
 אתנו וישבו בארץ ויסחרו
 אתה והארץ הנה רחבת-ידים
 לפניהם את-בנתם נקח-לנו
 לבנים ואת-בנותינו נתן להם:
 כב אך-בזאת יאתו לנו האנשים
 לשבת אתנו להיות לעם אחד
 בהמול לנו כל-זכר כאשר הם
 כג נמלים: מקנהם וקנינם וכל-
 בהמתם הלוא לנו הם אך
 נאותה להם וישבו אתנו:
 כד וישמעו אל-חמור ואל-שכם
 בנו כל-יצאי שער עירו וימלו

שישי

יב ומלכים מחליציה יצאו: ואת-
הארץ אשר נתתי לאברהם
וליצחק לה אתננה ולזרעך
יג אחריה אתן את-הארץ: ויעל
מעלו אלהים במקום אשר-
ידבר אתו: ויצב יעקב מצבה
במקום אשר דבר אתו מצבת
אבן ויסד עליה נסד ויצק
טו עליה שמן: ויקרא יעקב את-
שם המקום אשר דבר אתו שם
טז אלהים בית-אל: ויסעו מבית
אל ויהי-עוד כבדת-הארץ
לבוא אפרתה ותלד רחל
יז ותקש בלדתה: ויהי בהקשתה
בלדתה ותאמר לה המילדות
אל-תיראי כי-גם זה לה בן:
יח ויהי בצאת נפשה כי מתה
ותקרא שמו בן-אוני ואביו
יט קרא-לו בנימין: ותמת רחל
ותקבר בדרך אפרתה הוא בית
כ לחם: ויצב יעקב מצבה על-
קברתה הוא מצבת קברת-
כא רחל עד-היום: ויסע ישראל
ויט אהלה מהלאה למגדל-
כב עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ
ההוא וילד ראובן וישלח את-
בלהה פילגש אביו וישמע
ישראל:

ויהיו בני-יעקב שנים עשר:

כג בני לאה בכור יעקב ראובן
ושמעון ולוי ויהודה ויששכר
כד ובלוז: בני רחל יוסף ובנימן:
כה ובני בלהה שפחת רחל דן
כו ונפתלי: ובני זלפה שפחת
לאה גד ואשר אלה בני יעקב
כז אשר ילד-לו בפדן ארם: ויבא
יעקב אל-יצחק אביו ממרא
קרית הארבע הוא חברון
אשר-גר-שם אברהם ויצחק:
כח ויהיו ימי יצחק מאת שנה
כט ושמונים שנה: ויגרע יצחק
וימת ויאסף אל-עמיו זקן
וישבע ימים ויקברו אתו עשו
ויעקב בניו:

לוא ואלה תלדות עשו הוא אדום:
ב עשו לקח את-נשיו מבנות
כנען את-עדה בת-אילון
החתי ואת-אהליבמה בת-
ג ענה בת-צבעון החוי: ואת-
בשמת בת-ישמעאל אחות
ד נביות: ותלד עדה לעשו את-
אליפז ובשמת ילדה את-
ה רעואל: ואהליבמה ילדה את-
ז יעיש ואת-יעלם ואת-קרח
ח אלה בני עשו אשר ילדו-לו
ו בארץ כנען: ויקח עשו את-
זשיו ואת-בניו ואת-בנותיו
ואת-כל-נפשות ביתו ואת-

מקנהו ואת-כל-בהמתו ואת
כל-קנינו אשר רכש בארץ
כנען וילד אל-ארץ מפני יעקב
י אחיו: כי-היה רכושם רב
משבת יחדו ולא יכלה ארץ
מגוריהם לשאת אתם מפני
ח מקניהם: וישב עשו בהר
ט שעיר עשו הוא אדום: ואלה
תלדות עשו אבי אדום בהר
י שעיר: אלה שמות בני-עשו
אליפז בן-עדה אשת עשו
יא רעואל בן-בשמת אשת עשו:
יב ויהיו בני אליפז תימן אומר
יג צפו וגעתם וקנז: ותמנעו
היתה פילגש לאליפז בן-עשו
ותלד לאליפז את-עמלק אלה
יד בני עדה אשת עשו: ואלה בני
רעואל נחת וזרח שמה וזזה
יז אלה היו בני בשמת אשת
עשו: ואלה היו בני אהליבמה
יח בת-ענה בת-צבעון אשת עשו
ותלד לעשו את-יעיש ואת-
יט יעלם ואת-קרח: אלה אליפז
בני-עשו בני אליפז בכור עשו
אלוף תימן אלוף אומר אלוף
טז צפו אלוף קנז: אלוף-קרח
אלוף געתם אלוף עמלק אלה
איופי אליפז בארץ אדום
יז אלה בני עדה: ואלה בני
רעואל בן-עשו אלוף נחת

יעוש

יעוש

הַמַּכָּה אֶת-מִדְּוָן בְּשֵׁדָה
 לו מואב ושם עירו עוֹתֵי: וַיִּמַּת
 הַדָּד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שְׁמֵלָה
 לו מַמְשֶׁרְקָה: וַיִּמַּת שְׁמֵלָה וַיִּמְלֹךְ
 תַּחְתָּיו שְׂאוּל מִרְחֻבֹת הַנְּהָר:
 לח וַיִּמַּת שְׂאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בְּעַל
 לו חֲנָן בֶּן-עֲכָבוֹד: וַיִּמַּת בְּעַל חֲנָן
 בֶּן-עֲכָבוֹד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הָדָד
 וְשֵׁם עִירוֹ פַעֲוֹ וְשֵׁם אֶשְׁתּוֹ
 מְהִיטָבָאֵל בַּת-מִטְרָד בַּת
 מִפְטוֹר מִי זֶהָב: וְאֵלֶּה שְׁמֹת אֱלֹפִי
 עֲשׂוֹ לְמִשְׁפַּחְתָּם לְמִקְמָתָם
 בְּשִׁמְתָם אֱלֹפִי תִמְנַע אֱלֹפִי
 מא עֲלוֹה אֱלֹפִי יִתֵּת: אֱלֹפִי
 אֶהְלִיבְמָה אֱלֹפִי אֵלֶּה אֱלֹפִי
 מב פִּינֹן: אֱלֹפִי קִנְזֹ אֱלֹפִי תִימָן
 מג אֱלֹפִי מִבְּצָר: אֱלֹפִי מִגְדֵי־אֵל
 אֱלֹפִי עִירֵם אֵלֶּה | אֱלֹפִי אֲדוּם
 לְמִשְׁבַּתָּם בְּאֶרֶץ אַחֲזֵתָם הוּא
 עֲשׂוֹ אֲבִי אֲדוּם:

דִּישָׁן וְאֶהְלִיבְמָה בַּת-עֵנָה:
 טו וְאֵלֶּה בְנֵי דִישָׁן חֲמֵדָן וְאִשְׁבֹּן
 טז וַיִּתְרֹן וּכְרֹן: אֵלֶּה בְנֵי-אֶצֶר
 טז בְּלָהָן וְזַעֲזֹן וְעַקֹּן: אֵלֶּה בְנֵי-
 טז דִּישָׁן עֹיץ וְאֶרֶן: אֵלֶּה אֱלֹפִי
 הַחֲרִי אֱלֹפִי לוֹטָן אֱלֹפִי שׁוּבֵל
 ל אֱלֹפִי צַבְעוֹן אֱלֹפִי עֵנָה: אֱלֹפִי
 דִּישָׁן אֱלֹפִי אֶצֶר אֱלֹפִי דִּישָׁן
 אֵלֶּה אֱלֹפִי הַחֲרִי לְאֶלְפִיָּהֶם
 בְּאֶרֶץ שַׁעִיר:

לא וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ
 בְּאֶרֶץ אֲדוּם לִפְנֵי מֶלֶךְ-מֶלֶךְ
 לב לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּמְלֹךְ בְּאֲדוּם
 בְּלַע בֶּן-בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ
 לג דְּנַהֲבָה: וַיִּמַּת בְּלַע וַיִּמְלֹךְ
 תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן-זֶרַח מִבְּצָרָה:
 לד וַיִּמַּת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו חֶשֶׁם
 לה מֵאֶרֶץ הַתִּימָנִי: וַיִּמַּת חֶשֶׁם
 וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הָדָד בֶּן-בְּרָד

אֱלֹפִי זֶרַח אֱלֹפִי שְׁמֵה אֱלֹפִי
 מִזֶּה אֵלֶּה אֱלֹפִי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ
 אֲדוּם אֵלֶּה בְנֵי בְשֵׁמַת אֶשֶׁת
 יח עֲשׂוֹ: וְאֵלֶּה בְנֵי אֶהְלִיבְמָה
 אֶשֶׁת עֲשׂוֹ אֱלֹפִי יַעֲוִשׁ אֱלֹפִי
 יַעֲלָם אֱלֹפִי קֶרַח אֵלֶּה אֱלֹפִי
 אֶהְלִיבְמָה בַּת-עֵנָה אֶשֶׁת עֲשׂוֹ:
 יט אֵלֶּה בְנֵי-עֲשׂוֹ וְאֵלֶּה אֱלֹפִיָּהֶם
 הוּא אֲדוּם:
 שְׁבִיעִי כ אֵלֶּה בְנֵי-שַׁעִיר הַחֲרִי
 וְשְׁבִי הָאֶרֶץ לוֹטָן וְשׁוּבֵל
 כא וְצַבְעוֹן וְעֵנָה: וְדִישָׁן וְאֶצֶר
 כב וְדִישָׁן אֵלֶּה אֱלֹפִי הַחֲרִי בְנֵי
 שַׁעִיר בְּאֶרֶץ אֲדוּם: וַיְהִיו בְּנֵי-
 לוֹטָן חָרִי וְהִימָם וְאַחֹת לוֹטָן
 כג תִּמְנַע: וְאֵלֶּה בְנֵי שׁוּבֵל עֲלוֹן
 וּמְנַחַת וְעֵיבֵל שִׁפּוֹ וְאוּנָם:
 כד וְאֵלֶּה בְנֵי-צַבְעוֹן וְאִיָּה וְעֵנָה
 הוּא עֵנָה אֲשֶׁר מִצָּא אֶת-הִימָם
 בְּמִדְבַר בְּרַעְתּוֹ אֶת-הַחֲמָרִים
 כה לְצַבְעוֹן אֲבִיו: וְאֵלֶּה בְנֵי-עֵנָה